

entre els que creiem encara en Gutenberg, fa temps que sabem que l'hivern serà llarg. I per això, a moments, ens acostem i pensem plegats.

Ara —començ de març—, tot i que l'aire ja s'ha fet dolç com una magrana ensucrada i la llum pren el daurat del vi blanc envellit a l'Empordà; ara, tot i que la llum i l'aire ja allarguen el dia i també la mà a l'estació més clara, us presentem, des de Girona, uns fulls: els de la Revista de Girona. Els Fulls de la Revista no volen ser “el mitjà d'un cenacle, ni tampoc una proposta autoritària”, que deia Foix quan un dia en presentava uns altres, sinó un plec obert als creadors, als crítics de les arts i als pensadors, gironins i no gironins; un espai de gèneres creatius, d'idees i de pensament que omplin el buit que hi ha en tot grup humà conscient del valor de la paraula. Els Fulls de la Revista no són el resultat d'un esclat d'entusiasme: abans el fruit d'un plantejament llarg i sospesat, inspirat pel que ja fou la Revista a l'època de la Renaixença i que ara teniu a les mans, emmarcant-los: un òrgan d'expressió, entre d'altres coses, literària. La Revista de Girona, però, també emmarca aquests Fulls en un altre sentit: el de l'exigència; l'exigència d'una qualitat i d'una diversitat —*ex diversitate partium oritur perfectio orbis*—, i, doncs, d'una universitat. Al fil de l'esperit que acabem de ressenyar, diguem que aquests Fulls tenen una estructura senzilla: vuit pàgines de passeig pel pensament i per la crítica, i vuit més per la prosa i per la poesia; a cada número hi haurà un Pintor convidat que els il·lustrarà. Diguem, també, que a més de sortir parentitzats, apareixeran semestralment, ara com ara. I ja per acabar, que el grup que els porta, persones que formen un consell a part del de redacció de la Revista de Girona, esperen, sobretot, aplegar lectors d'aquí i d'allà en nom de l'interès per les lletres i per les arts, per sostreure'ns, tots plegats, al buit de les sovint buides imatges que a l'hivern ens porten.